

APĂRAREA NAȚIONALĂ

organ național independent.

Apare: Miercuri, Vineri și Duminică.

ABONAMENTELE:

Pentru monarhia austro-ungară:
Pe un an 24 cor., 6 luni 12., 3 luni 6 coroane.
Pentru România și străinătate:
Pe an 25 franci, 6 luni 13 franci, 3 luni 7 franci.
Abonamentele se plătesc înainte.

Redacția și administrația:

Strada Stefaniei Nr. 13.
Un număr costă 20 bani.

INSERTIUNILE:

Un rind petit sau spațiul său coastă pentru publicarea odată 12 bani, de două ori 18 bani, de trei ori 24 bani. — Reclame la finea textului coastă șirul de petit 50 bani.

Prenumeratiunile și inseratele se primesc la administrație, strada Stefaniei Nr. 13.

Epistole nefrancate nu se primesc. — Manuscrisurile nu se înapoiază.

Cernăuț, 14 Mart 1908.

Conduși de principiul, că o ziaristică bună e cea mai puternică armă pentru a mijloci și răspîndi cultura în masele largi ale unui popor, noi, cești din jurul »Apărării Naționale» ni-am dat totdeauna silița cea mai mare, ca jurnalul nostru să fie cît se poate de multilateral, să cuprindă cît se poate de multe informațiuni și să fie scris într'un ton cît se poate de demn. Chiar în numărul nostru ultim am încercat a documenta, ce urmări triste și ce stricăciune mare aduce un jurnal rău. Dacă am zis despre inteligența noastră, că ea dă crezămînt ori și cărei știri, adusă de gazete, cu atît mai mult trebuie să susținem aceasta despre poporul nostru, căci acesta este în stare să și jure pentru veritabilitatea unei știri aduse de acestea. Nu am cruțat nici o jertfă și nici o muncă, numai ca să putem împlini misiunea pe care are s'o îplinească o gazetă; îndeosebi am grijit cu scrupulozitate ca să nu păcătuim și noi, cum păcătuiește alt jurnal dela noi din țară, să nu propovăduim nemoralitatea. Și acei cetitori, cari au urmărit cu atențiune atitudinea noastră față de contrarii noștri politici și etnici, vor trebui să ni deie mărturia, că și în luptă cu acești, mai ales în lupta electorală, am grijit, ca să păstrăm un tot cît

se poate de demn, conviși fiind, că numai astfel putem pretinde ca să fim luați de un jurnal serios.

Și acuma, cînd toți am constatat, că prin influența unei gazete, care se împărțește la noi în țară în mii de exemplare gratuit, s'a propagat numai ură contra claselor, cari sînt chemate a conduce masele poporului, în urma cărei a pătruns o corupțiune înspăimîntătoare în popor, chiar nevrînd, trebuie să ni punem întrebarea: *Oare își împlinește jurnalul nostru chemarea sa?*

Cu durere trebuie s'o spunem verde în ochi că nu, căci jertfele aduse de noi, nu stau în raport cu folosul ce-l aduce jurnalul nostru poporului nostru.

Apariția jurnalului nostru a fost o necesitate a referințelor politice, ce domneau acum doi ani la noi în țară. Și ca urmarea unei atari necesități, acest jurnal, nefiind fondat cu temeinicie, chiar dela început a avut de luptat o luptă strașnică nu numai cu contrarii săi politici și etnici, ci și cu greutate materiale. Dar fiind jurnalul condus în senzurat național, și servind el numai intereselor curat naționale, fără ca să servească interesul particular al unui sau altui egoist vanitos și ambițios, cu toate aceste greutate colosale, el totuși s'a putut susține; ba mai mult, a putut să-și cîștige un număr considerabil de cetitori,

număr, care crește pe zi ce merge.

Cîtă muncă însă și cîtă trudă a costat aceasta, numai unul D-zeu o știe. Fără sprijin material, fără sprijin moral, fără corespondenți, fără personal plătit, și totuși să prosperezi, asta însemnează la noi un lucru nemaipomenit, lucru, pe care avem să'l mulțămim unei cete mici de bărbați, cari nu au stat la indoeală de-a aduce jertfele cele mai mari pentru susținerea acestui jurnal.

Dar în astfel de împrejurări, va fi oare posibil să se susțină el și pentru viitor? Fi-va posibil, ca el să ridice reputațiunea jurnalistice, reputațiune, care a suferit în timpul dia urmă la noi o infringere totală, la nivelul ce i-se cuvine ca unui factor pentru răspîndirea culturii în popor? Și la aceste întrebări trebuie să răspundem, că nu, căci jurnalul în forma de astăzi, nu mai poate satisface recerînțelor, pe cari le pretinde astăzi lumea dela un jurnal, care e organul unui partid serios și puternic, cum este partidul național.

Publicul cetitor nu are știre despre greutatea, ce are a le întimpina jurnalul nostru; publicul cetitor i-și plătește abonamentul și deci el are dreptul de a pretinde, să fie informat bine despre totul, ce se petrece în țară. Dar nepri-

mind nici noi știri despre evenimente de un interes general, e lucru firesc, că nici nu le putem împărtași cetitorilor noștri. Și fiind mai departe un jurnal serios pentru noi de o lipsă neapărată, e lucru firesc, că acest jurnal trebuie să-l punem pe o bază solidă, să-i asigurăm un personal stabil și un aparat de informațiuni, care să funcționeze exact.

Reorganizarea jurnalului nostru preocupă pe bărbații din comitetul național central deja din momentul, decînd jurnalul acesta a fost declarat organ al partidului național.

În numerii noștri 80 și 81 din din 3 Noemvre 1907, am scos în relief, că »simțim mult lipsa unui jurnal unitar cotidian, care să ni deie informațiuni exacte despre toate afacerile noastre naționale, care să ne informeze pe toți, dela Vlădică pînă la opincă, despre toate afacerile noastre naționale, culturale și economice.» Un astfel de jurnal are să informeze totodată și despre afaceri personale, cari, deși au importanță numai particulară, pentru noi, cari trăim izolați și sîntem la număr pușini, totuși vor trebui să fie considerate.

Această necesitate de un jurnal evotidian cu timpul a devenit mai urgentă și mai imperioasă, așa, că comitetul național central a luat măsurile necesare pentru transfor-

FOIȚA.

Spre luptă.

Străini-aduși de vînt la noi
Din negra departare,
La sinul nostru i-am primit
Cu pîne și cu sare;
Căci vetrele de la străbuni
Li-am dat pe bolt'albastră,
Pe-amar și chinurile lor
Li-am dat moșia noastră.
Străini remas-am astăzi noi
Și ei sînt domni în țară;
Flăminzi sîntem și-o fărîmă
Nu ni-o arunc'afară.

Și cum sîntem bătuți de-amar
Răbdăm orice ocară,
Nici nu plîngem, căci lași am fi
De-am plînge noi în țară...
Să plîng'acei, ce'n crîngul lor
Nemică bun n'asteaptă
Și c'un dușman nici nu gîndesc,
Să'ncing'o luptă dreaptă,

Ci cînd îl văd ascund cu toți
Hîngerile'n prășele
Și n'au cercat decînd sînt ei
Să cîrște din măsele.

Voi cîntăreți de lacrimi arși,
Că-i bîntuit de soarte
Al nostru neam, ce în obezi
Se sbuciumă de moarte,
Schimbați voi plînsul vostru sec,
Ni dați învățătură:
De ce-am ajuns să suportăm
Sclavie și tortură!
Pîn vremea vremii va veni
Hotariul să ni-l mute,
Turnați prin graiul vostru'n noi
Putere și virtute!

Spuneți celor, cari dorm și mor
Pe snopi de coșolină,
Că din duiosul vostru grai
Aprinde-s-a lumină,
Ce-a licări vr'o doue clipi
Acestei vremi, ce moare,
Și-apoi din el va răsări
Mult așteptatul soare...

În inimi voi să ni plîntați
Curaj și liftei teamă;—
La cei uități cu toți porniți,
Un glas pe toți vă chiamă!

Cînd veți videa prin sate vechi,
Că mor de-alean bătrîni,
Privind maidanurile lor
Cum le'ngrădesc străinii,
Cînd obediții subți de ploii
Prin văile străbune
Vor aștepta ca din senin
Vr'o trîmbiță să sune
Și cînd n'a mai cuprinde-un piept
Amarul nedreptății,
Sub steag strigați poporu'ntreg,
Sub steagul libertății!

Domnișoarei Stefanția.

Cînd munții se îmbracă,
În umbrele de sară
Cînd liniștea-și întinde
Aripa peste țară,
Și dorul, scumpă, dorul
Începe-a sa colindă

Pe Consînzene'n praguri
Visînd, ca să le prîndă,
Te văd cum îi dai brațul,
La piept îl iai și-l stringi
Și plîngi, că de durere
Bojori'n față-ți stingi.

Cînd în spre țări departe
Cînd corbii se pornesc,
Mai negri decît noaptea
Ca golu-ți sufletesc,
De ei îți legi tot gîndul
Și doru-ți legi de ei
Și plîngi să pleci cu dinșii
Pribegi să fii tustrei —
Ai vrea să-ți vezi visatul
Pe drumurile pustii,
Hotar să pui durerii
Și cumpăt inimii.

Așa te sbați în una
Și'n urmă-ți plîng voinicii
Cum plîng în zorii zilei
Prin rariști clocoticii,
Că'n ochii tăi e ceriul
În față-ți primăvara,
În păru-ți des s'ascunde

marea acestui jurnal săptăminal în un jurnal cvotidian.

Pentru înjghebarea unui astfel de jurnal avem însă în prima linie lipsă de un capital suficient și de un aparat exact de informațiuni.

Capitalul îl vom aduna încurind, căci măsurile luate de comitetul național în această privință, măsuri pe cari le vom discuta în unul din numerii viitori, ni dau garanță destulă pentru această afacere; garanța aceasta e cu atât mai verosimilă, cu cât nu ne îndoiim, că nime din bărbații noștri din păturile conducătoare, nu va ezita de a-și da obolul lor pentru înființarea unui organ de informațiuni, care să poată satisface tuturor pretenziunilor.

Lucru mai greu va fi însă cu asigurarea unui aparat de informațiuni.

Pentru un jurnal cvotidian, informațiunile din țară și din lume sînt de o importanță deosebită. Adunarea acestor știri, cari vor avea să urmeze din întreaga țară, numai atunci va fi posibilă, dacă bărbații cu carte din țară, ni vor da concursul lor. Și în aceasta privință comitetul național central s'a îngrijit, astfel, că comitetele naționale districtuale să fie angajate la o activitate intențivă și în direcția asta, și anume în astfel de mod: *la fiecare comitet național se va forma o secție, constînd din 3—4 bărbați, care va avea să îngrijească pentru colectarea știrilor de interes general din districtul respectiv și transmiterea lor la redacțiunea jurnalului.*

Pentru a ni putea da sama întrucît acest aparat va putea să funcționeze fără greș și cu exactitate, apelăm chiar de pe acuma la comitetele districtuale, ca să iee măsurile necesare în această privință și să soliciteze, așa, precum o facem și noi, sprijinul tuturor bărbaților cărturari din district întru culegerea acestor știri, apărînd ele orișicărui teren.

Noi iști din jurul »Apărării« nu vom pregăti nici pentru viitor, de a ni pune la dispozițiune puterile noastre și a contribui astfel la realizarea ideii acestei alți de salutare și pentru noi alți de necesare, la fondarea unui jurnal cvotidian.

Amurgu 'n toată sara
Și 'n graiul tău e vraja
Pădurilor de fagi —
Ach, cîți nu și-ar da viața
O clipă să-i ai dragi!

Doze fete.

Doze tete are popa
Li-ar sorbi din ochi de dragi;
Obrăjorii lor cei rumeni,
Parcă-s copți în frunzi de fragi.

Popa 'n toată demineata
Pe la revărsat de zori
Vrea să știe peste noapte,
Ce-au visat a sale flori.

— Ce-ai visat, Lenuțo, scumpă? —
O întrebă pe cea mică.
»Tată, toată noaptea, tată,
M'am jucat c'o rîndunică«.

— Rîndunica-i noroc mare,
Cartea visurilor spune;
Să nu te diochi, drăguță,
Căci visezi tot visuri bune.

Dela rezultatul apelului nostru, pe care-l adresăm tuturor Romînilor de bine, atîrnă și măsurile, ce vor trebui luate în viitor.

Presupunem, că toți cărturarii noștri se vor grăbi a ni da sprijinul întru realizarea acestei idei, care va fi un nou document despre vitalitatea noastră, despre capacitatea noastră de a susține un organ de informațiuni, care să satisfacă și pretenziunilor celor mai exagerate. Luînd în considerațiune numărul cel atît de mare de bărbați învătăți, de care dispunem, nu ne îndoiim, că vom putea eda și susține un jurnal model, numai dacă vom avea puțină bunăvoință. Deci, să arătăm, ce vrem și ce putem.

Vom reveni.

Deciziuni în chestia pensionării cantorilor.

Au trecut atîția ani și au murit pe drumuri de foame și năcăz atîția cantori invalizi, văduve și copiii de cantori și nimene nu se interesa de starea acestor fînțe umilite, cari dacă nu sînt, trebuie să se umilească.

Inteligența noastră, mai cu seamă, acea parte din ea, care stă în legături strînse cu acești slujbași bisericesti, nu-și mai bătea capul, ca să se întrepuiască pentru îngrijirea celor, cari grija de dînsii. Abia în timpul din urmă, cînd s'au rădicat și din mijlocul acestor slujbași, oameni plini de devotament pentru starea lor, s'a început a lucra pentru regularea acestei stări neregulate.

În toate orașele Bucovinei se țineau adunări și se luau într'un timp deciziuni, despre cari credeau mulți că nu vor avea nici un efect. Dar îndurarea prea bunului nostru Impărat față de cei fără îndurare și întrepunerea deputaților noștri au pus un capăt unei așteptări de alți de suflete întruchipată. În zilele ultime primim știrea, că prea bunul nostru Impărat a sancționat deciziunile în chestia pensionării cantorilor:

1. Cantori, cari trec în pensie din slăbiciune sau din cauze de de-

fecte corporale, capătă, dacă au fost definitiv sistemizați dela 1—10 ani, suma de 300 cor. anual. 2. Dela 10—20 de ani capătă suma de 375 cor. 3. Dela 20—30 de ani capătă suma de 450 cor. 4. Dela 30—40 de ani capătă suma de 525 cor. 5. Dela 40 de ani în sus capătă suma de 600 de cor.

Cantori provizori, cantorii, cari au fost scoși din serviciu pe cale disciplinară cît și cei cari ies din voie liberă din serviciu, n'au drept să reflecteze la pensie. Văduvele de cantori definitivi vor primi un salariu de 240 cor. anual și fiecare copil cîte 60 coroane anual pînă la vîrsta de 24 ani. Pensiunea copiilor însă n'are să întreacă pensia văduvilor. Copii rămași orfani pot preținde suma de 120 cor. anual. Văduvele și copiii cantorilor provizori, acelor scoși pe cale disciplinară din serviciu, și a celor, cari se mulțimesc din bună voie de serviciu, nu pot reflecta la pensie.

Banii aceștia au să se capete din fondul gr. or. din Cernăuț. Cantorii, cari s'au pensionat înainte de prima Ianuarie 1908 n'au drept la pensie. Guvernul însă este împuternicit de conzistoriul episcopal gr. or. să deie cantorilor pensionați, cît și văduvilor de cantori înainte de prima Ianuarie, ajutoare anuale în suma de 160 coroane. Aceste deciziuni au intrat în vigoare cu prima Ianuarie 1908.

Rectificare.

Onorată redacție!

Apărînd în gazeta »Voința poporului« o notiță tendențioasă la adresa clubului nostru și neaflînd de bine numita gazetă a publica în întregime rectificarea trimisă, Vă rugăm respectuos pentru publicarea menționatei rectificări în prețuitul d-voastre ziar, cunoscut prin preveniența sa.

Onorabilei redacții ai gazetei

»Voința poporului«
în Cernăuț.

Relativ la notița »Clubul Român din Vatra Dornei« apărută în Nr. 8 din 23 Faur a. c. al ziarului D-Voastre, roagă comitetul numitului club, să binevoiați a publica în numărul proximal ziarului D-voastre, că notița amintită conține unele afirmări tendențioase, care nu corespund adevărului.

În prima linie nu e adevărat, că »gospodarii Dornei« ar fi autorii notiței apărute, fiindcă la adunarea generală respectivă n'a participat nici un gospodar din Dorna.

Asemenea nu e adevărat, că »toți trei preoți ai Dornei« ar fi fost din răspuțeri inimici ai deciziunii acesteia și că »preotul Tomoiagă s'ar fi făcut avocat strașnic al ideii, că clubul să nu meargă în Sentinela« ci din contra toți trei preoți, va să zică și dl părinte Tomoiagă — referent în afacerea aceasta — au fost în princip pentru strămutarea clubului în edificiul Sentinei și d-lor numai din precauțiune deosebită și-au exprimat părerea, căutînd a dovedi prin cifre, că cu privire la spesele mari împreunate cu adaptările în edificiul »Sentinei« și la lipsa mijloacelor necesare, ar fi poate

consult să se amie deocamdată strămutarea proiectată.

Pentru comitetul »Clubului român« din Vatra Dornei:

Dr. Nico Vasilevski. Iancu Avram.
prezident. secretar.

Dela meserișii noștri.

A treia petrecere a meseriașilor romini din Cernăuț și suburbii, aranjată Duminică la 8 l. c. a reușit, după cum s'a prevăzut dinainte, splendid. Deja la oarele 2 p. m. soseau meseriașii în grupuri, așa că pe la ceasurile 6 sala de tir din grădina publică abia mai putu primi restul, ear mai tirziu pentru a împiedeca o aglomerație prea mare, comitetul societății a fost silit a lua măsuri, nepermițînd intrarea persoanelor, ce nu se puteau legitima cu invitări speciale.

Partea oficială a început la oara 7, cînd dl prof. L. Bodnarescul printr'o cuvîntare aleasă a explicat celor de față necesitatea organizației între meseriași și rolul, precum și misiunea societății; trece apoi la subiectul conferinței sale, trîtînd despre beție, explică clar și pe înțelesul poporului cum se naște această boală urîță, derivatele ei și succesive ajunge la ultimul stadiu al acesteia; d-sa s'a folosit în explicațiunile sale de tablourile societ. acad. »Dacia«, care a binevoit pentru acest scop a le pune la dispoziția societății. După această frumoasă și interesantă conferință au urmat cîntecul corului meseriașilor romini de sub conducerea d-lui avocat Vasilescu; s'a cîntat cu precizie »Imnul meseriașilor«, »Neică Niculiță«, »Trei colorul« și »Mări, iaca na« iar restul programului a fost din cauza oboselii și a dorului de dans întrelăsat.

După citeva învîrteli de horă, vals, polcă etc. s'a jucat Cîsla, începînd cu grupa țiganilor, care a reușit foarte bine, a urmat apoi grupa jidanilor, care deasemenea a fost aplaudată. Cei din tîu s'au achitat conștient și afară de program, dilectînd publicul din sală cu multe hazuri și șăgi potrivite; cei din urmă, deși bine pregătiți și foarte hazlii la început, au devenit intru tirziu plictisitori, uitînd de misiunea lor adevărată.

În ce privește participarea inteligenței, putem zice, că de astădată n'am prea fost lipsiți. Ba unii n'au cruțat osteneala de-a veni dela țară pentru a ne onora cu prezența lor; astfel am constatat cu mîndrie prezența următorilor domni și doamne: consilier D. cav. de Bejan, prof. de univ. Friedwagner, Dr. Pușcariu și Dr. T. Tarnavski, directorul T. Bujor, cons. de trib. Calinescu, Em. Isopescu și Dr. N. Turcan, prezid. băncii țării Dr. Fl. Lupu, d-na A. de Onciul, dl prof. Bodnarescul cu d-na, dl Aurel Voronca cu doamna, prof. P. Popescu, Vasilevici, Hoinic, Dr. Procopovici, direct. intern. Cărbune cu d-na, cons. de adm. Homiuca și Onesim Turcan, prof. M. Vicol, comisarii Vesp. Grigorovici și Litviniuc, conceptistul V. Petrescu și oficialul Jemna; apoi S. Lor pâr. Vichenti Vasilevski din Iaslovăț și Emilian Vasilevski din Stîrcea cu familiile precum și de toate societățile academice romine din Cernăuț printr'un număr destul de frumos.

Petrecerea ca atare a fost intru toate reușită, cît nici nu se poate mai bine și cu toată mulțimea enormă ce a luat parte dansui a decurs atît de frumos cum rar se vede. Domnii din inteligență, cari au rămas mai tirziu, n'au putut îndestul admira jocul lin și frumos al publicului adunat de prin mahalalele Cernăuțului, ei s'au depărtat mulțamiți de starea mo-

Ce-a visat ori domnișoara? —
Visul celei mari îi place.
Se roșește fețișoara,
Ride singură și tace . . .

În așteptare.

În canton stă copilăta
Ca un crin înrouat —
Trandafirii roși din față-i
O iubire i-a brumat.

Trenul vine —. Trandafirii
Floare prind, întinirese,
Roși ca fulgerul, ce trece
Pintre nori, cari pribegesc.

Trenul trece —. Trandafirii
Din obraz țearăși dispar;
Doamne, crudă-i așteptare, a
Cînd nu poți să-i pui hotar . . .

Leandru.

HALA DE VÎNZARE

instalată în casele Beck

strada crinilor No. 3

aduce la cunoștință, că berea excelentă de **Export** și **Bock**, fabricată în berăria **S. Rudich din Rădăuț**, depusă în sticle originale, înfundate în pivnițele berăriei, se va vinde de acum înainte în această hală

||| **cu 20 bani 1 sticlă de bere Export** |||
||| **„ 22 ” ” ” ” ” Bock.** |||

La cerere această bere se va furniza și în locuințe tot cu aceleași prețuri. Asemenea își permite hala a atrage atențiunea p. t. publicului asupra **rachiului excelent pentru masă**, care este garantat liber de orice oloi.

Marti în 3 Martie a. c. oarele 8 dimineața

s'a deschis

Prăvălia pentru articoli de modă

(articolele cele mai noi pentru croitori) a lui

Moriz Herman Cernăuț, piața principală
(otel Cafe Paris).

Comande din provincie se vor efectua acurat. — Depozit de articole aparținătoare costumelor naționale românești. — Stofe de dantele, văluri, stofe de gaze, de mătasă, de peluches, cordele, călțuni, mănuși, colane, bumbi, dantele veritabile, broderii din Svițera, stofe de canava, mătasă și lină.

Leopold Kohn

comerț de lemne „Tivoli” calea Ardealului

oferă calități bune de lemn de clădit și de material pentru mășari, lemn în lodve și tăiat în lețuri, lemn pentru ușori și pentru privazuri precum și de geluit ●●●

cu prețuri moderate.

||| Tot felul de scinduri pentru podele precum și scindurile pentru parcheturi, uscate cu desăvârșire |||

Prăvălia B. Baltinester iun., Cernăuț

Fondată la 1873

Strada Enzenberg Nr. 3.

Telefon Nr. 301

Unicul depou de păpucării F. L. Popper, Chrudim; Anton Capek, Viena; de pălării I. Heinric Ita, Viena; Iosif Pichler și fii, Graz; pentru argintării de Alpakka și China: W. Bachmann & Co., Viena.

Prețuri moderate pentru blăni și mărfuri de iarnă de tot felul. Cușme de blană pentru domni, persiane, sealschin, nutria, cușme de stofă pentru domni, cușme de lină pentru dame la patinat. Albituri veritabile pentru vânători. Chenille de Echarp și postavuri, cușme de lină, colțuni, mușchete, încălzitori pentru pînțete, genunchi, puls și pulpe la picioare, gemandane pentru călătorie, necessaire pentru călătorie și cusut. Albumuri și casete, mărfuri de piele, Tașcuțe portative pentru dame, oglinzi portative și pentru toaletă, utenzilii de scris, fumat și garnituri. Bețe de primblare cu sau fără argint, bumbi pentru manșete și gulere.

Modele cele mai solide mai frumoase și mai noue de papuci pentru dame, domni și copii. Galoși și șușoni, cele mai bune fabricate.

Pentru dame: papuci eleganți pentru bal, vinturari feleuriti, batist și mătasă, colțuni de mătasă și crep, sădea și ajour, mănuși de piele, boas din pene de struț și marabout, cele mai moderne mătăsuri, echarps, colanele cele mai noue, obiecte pentru împodobirea părului.

Pentru domni: Papuci jumătăți de feliul cel mai elegant, jobenuri și clacuri după fasonul cel mai nou, colțuni, crep colorii de modă, mănuși după fabricatele cele mai fine, Cameși batist, pique, gulere, manșete, cravăți, batiste de mătasă și stoă.

Cele mai fine parfumuri franzezești și englezești. Perii de cap, straine și dinți.

Palarii de mătasă. — Cele mai frumoase cravate englezești și vieneze.

Puști de vânătorie, Tășci, gamașe, minecare, scaune purtărețe, munițiuni etc. etc.

Săniuțe, sistem rodel; la aceste cepițe, gamașe și mănuși.